

Uniek genummerd exemplaar

Jan Dijkgraaf

AU REVOIR

Afscheid van de Meilandjes

Eerste druk, oktober 2025

Auteur: Jan Dijkgraaf

Omslagfoto: Leroy Molkenboer

Vormgeving: Aninka Pecher (Ontwerp-hulp.nl)

Projectbegeleiding: Carin Wormsbecher (Wedding 1844)

Druk: Wilco

ISBN: 978-90-83-4378-2-8

NUR 402

UITGEVERIJ OSJATO BV

www.osjato.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, online publicatie of op welke andere wijze en/of door welk ander medium ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Deze uitgave is met de grootst mogelijke zorgvuldigheid samengesteld. Noch de maker, noch de uitgever kan echter aansprakelijk worden gesteld voor eventuele schade als gevolg van eventuele onjuistheden en/of onvolledigheden in deze uitgave.

Inhoud

De Italiaanse avond (1)	9
Het einde	11
Frankrijk	26
Tegenslag	45
BN'ers	47
De fans	57
Media	68
Wispelturigheid	78
Het gezin	83
Succes	115
Ziekte en dood	117
Vrijheid	137
Partners	141
Huizen	163
Geluk	182
Aan de bak	186
Geld	216
Spijt	232
Broer Jaap	235
De Italiaanse avond (2)	252
Naschrift	254

De Italiaanse avond (1)

Het is maandag 28 juli 2025, laat in de avond.

Zojuist zijn de laatste opnames geweest van 'Chateau Meiland - La Dolce Vita' in het geheel verbouwde vakantiehuis van de Meilandjes in Mornico Losana. Met 50.000 euro bouwbudget en heel veel bloed, zweet en tranen hebben Martien, Erica, Montana en Maxime wéér een oud pand (in dit geval: een 300 jaar oude bouwval) omgetoverd in een schitterend vakantiehuis.

De speciale gasten (de man van de burgemeester en de laatste eigenaar van het pand met zijn gezin), familie, vrienden en producent Vincent ter Voert en Talpa's René Oosterman hebben het pand verlaten en de Meilandjes hangen uitgeteld in de spreekwoordelijke touwen.

Wat dan bijna nog niemand weet, weten zij wel. De dubbele tv-ploeg die vanavond onder leiding van regisseur Mike Starink heeft gefilmd voor de seizoensontknoping, die november 2025 wordt uitgezonden, is de laatste die de familie heeft gefilmd voor 'Chateau Meiland'.

Na twaalf seizoenen trekken ze de stekker er uit.

'We stoppen', had Martien een paar weken eerder aan de keukentafel in Noordwijkerhout verteld. Dat zei hij altijd na afloop van een opnameperiode, maar deze keer klonk het geloofwaardig.

Meteen ontstond het plan om een allerlaatste keer terug te blikken op wat er de afgelopen jaren allemaal is gebeurd in het leven van de Meilandjes. Want het woord 'rollercoaster' is een understatement voor het gekkenhuis waarin de leden van het gezin terechtkwamen, nadat

ze dankzij een mailtje naar John de Mol de hoofdpersonen werden van een serie die het gezin één seizoen zou volgen bij de verbouwing van een Frans kasteel. En die zes jaar later (!) van Talpa dankzij de nog altijd torenhoge kijkcijfers zeker door had mogen gaan.

Maar ze bedankten vriendelijk voor de eer.

Onbegrijpelijk misschien voor de haters, die hen wegzetten als zakkenvullers. Maar waarschijnlijk heel begrijpelijk voor de fans, die de Meilandjes kennen als een eigenzinnig gezin, waarvan de leden elkaars geluk te allen tijde op de eerste plaats zetten.

Daarom ging er die maandagavond in Mornico Losana een zucht van verlichting door de woonkeuken toen iedereen vertrokken was.

‘Mooi’, zei Martien. ‘Dan ga ik nu naar m’n nest. Morgen éindelijk het kasteel bekijken en dan lekker weer naar huis. Ik ben kapot!’

Het einde

‘Zéven jaar ‘Chateau Meiland’, dat had toch niemand ooit gedacht?’

De beslissing om te stoppen met ‘Chateau Meiland’ is bij de Meilandjes zelf allang ingedaald. Eigenlijk wisten ze bij het begin van de verbouwing van de Italiaanse vakantiewoning al dat ze in 2026 niet meer op de buis zouden zijn. Er was de afgelopen jaren altijd wel iemand van het gezin die er een eind aan wilde breien, maar nóóit waren ze eensgezind. Nu wel.

Martien: ‘Weet je wat het is? Er is altijd een begin en er is altijd een eind. Dat heb je ook met mensen die een gewone baan hebben. Je begint bij een werkgever en op een gegeven moment kan je na een paar jaar denken: ik ga weer eens verder kijken... Het is bij ons ook wel een beetje uit de hand gelopen. We waren gewoon een familie die twee keer op tv was geweest met ‘Ik Vertrek’ en die bij SBS6 nog een keer gevolgd zou worden bij de verbouwing van een chateau in Frankrijk. Niemand had toch gedacht dat het zo succesvol zou zijn dat we ruim zes jaar later nog op televisie zijn? De tijd is omgevlogen, het was schitterend en nu is het wel een keertje klaar met ‘Chateau Meiland’.’

Erica: ‘Er is gewoon niks spannends meer te melden. Bij het nieuwe huis mag niet gefilmd worden, we hebben een pension waar elke dag hetzelfde is en Martiens huis in Italië is af. Er valt gewoon niks meer te filmen. Tenzij je dingen gaat verzinnen, maar

dan ga je de fans belazeren en dat willen we niet.’

Martien: ‘Dat klopt. Joh, we hebben zoveel mooie dingen gedaan... Als mensen, toen we in 2018 naar Frankrijk gingen, tegen ons hadden gezegd: “Dan ga je daarna terug naar Nederland en openen jullie daar een pension waar je weer allemaal gasten gaat ontvangen”, dan had ik gezegd: “Waar héb jij het over? Tuurlijk gaan wij dat helemaal niet doen”. Maar omdat wij als een soort hobby elke dag op Funda zitten, kwam opeens dat ‘Pension Kristina’ langs. En toen dachten we: dat is een leuk project om helemaal te renoveren, net als het chateau. En het is misschien nog leuk om te filmen ook. En precies hetzelfde met het vakantiehuis in Italië. Dat is nu klaar. En daarmee is de cirkel rond.’

Erica: ‘We gaan echt niks meer doen. We gaan geen vakantiehuis meer kopen, we gaan geen chateau meer kopen, we gaan niet meer emigreren. We hadden er allemaal zin in, al die projecten. Maar nu hebben we alles gedaan wat we wilden. Bij mij is die behoefte helemaal bevredigd. En we zitten qua leeftijd een beetje tegen ons pensioen aan, hè. Ik ga straks lekker in mijn kas aardbeien kweken voor de kleinkinderen. Nou, daar vindt niemand wat aan, om dat op tv te zien.’

De afgelopen jaren gingen de Meilandjes óók altijd stoppen. Althans: als de opnames voor een serie achter de rug waren, riep de pater familias steevast: “Ik heb er helemaal geen zin meer in, ik stop!” Als hij dan een paar weken later tot rust was gekomen, volgde er familieberaad met het hele gezin en was er altijd wel weer een goede reden om voor een jaar bij te tekenen.

Martien: 'Ik meende het altijd wel als ik zei: "Ik kap er mee!" Vooral omdat ik me dan afvroeg waar we het dan het volgende jaar over moesten hebben.'

Erica: 'Ik denk meer dat hij het zat was om al die tijd die mensen van de ploeg de hele dag op je nek te hebben. Je wordt er heel goed voor betaald, maar het is psychisch wel belastend. Wij haalden hem dan altijd over omdat er toch nog genoeg leuks zou gebeuren in ons leven. En dan was het ook wel weer zo dat hij zei: "Oh ja, dat is toch wel leuk!"'

Martien: 'Deze keer was het anders. Montana zei tijdens het familieberaad: "Ik ga sowieso volgend jaar niet door... Ik wil stoppen". Ze wilde vooral niet steeds haar winkel weken sluiten voor de opnames van de serie. Nou, toen was het eigenlijk al klaar, want we doen het met z'n vieren of we doen het niet.'

Erica: 'En Montana zat er de laatste seizoenen vol in.'

Maxime: 'Dat is zo. De mening van mijn vader telt eigenlijk niet. Als hij 'nee' zegt, is-ie makkelijk over te halen.'

Erica: 'Maar als Montana 'nee' zegt, dan is het ook 'nee'. Dan heeft het ook helemaal geen zin meer om te praten, want die praat je niet om.'

Montana: 'Van mij hoefde de serie helemaal niet zo erg. Zeker in het begin niet. Ik dacht: ik kom naar Frankrijk om te slopen, een hekje in elkaar te zetten, weet ik veel wat. Maar dan had je die camera de hele tijd om je heen. Ik werd er alleen maar heel erg zenuwachtig van. Daarom vind ik het heerlijk dat we nu gestopt zijn. Mijn vader riep natuurlijk elk jaar dat hij wilde stoppen, maar als hij deze keer weer van mening was veranderd, had dat voor

mij niets uitgemaakt. Wat zij doen, moeten zij weten, maar ik doe niet meer mee.

De beslissing om te stoppen begon bij Max. Dat was namelijk altijd het grappige. Maxime zegt op het ene moment heel stellig: "Ik wil stoppen, ik doe het niet meer, ik heb geen zin meer in al de aanloop, blablabla". Drie maanden later zegt ze: "Nee, we moeten door, we gaan weer wat doen". Deze keer niet. En ook al had ze dat wel gedaan: ik vind het nu wel genoeg.

Als ik de opbrengst afzet tegen hoeveel privacy je inlevert, dan geeft bij mij dat tweede de doorslag. Zo benader ik dingen in mijn leven altijd wel. Wat zijn de voordelen? Wat zijn de nadelen? Ik ben heel blij met wat ik heb in het leven en de opbrengst van de serie is geen toevoeging meer. En ik vind dat je dingen niet alleen voor het geld moet doen. De laatste serie in Italië vond ik wel heel leuk om te doen. En dat dat ook weer geld in het laatje brengt waarmee je leuke dingen kunt doen: top. Maar wel in die volgorde. Vijf jaar geleden dacht ik nog: je moet jezelf niet weggeven voor geld. Maar als ik heel eerlijk ben, ben ik ook wel een paar keer vanwege het geld doorgedaan. En dat had ik vijf jaar geleden niet van mezelf gedacht. Wat ik wél ga missen, is de gezelligheid die het met zich meebrengt. Dat je voor de opnames een bakje koffie drinkt, even met z'n allen bij elkaar met de mensen met wie je werkt. En de activiteiten en de reizen voor de kerstspecials vond ik fantastisch. Zweden, Londen, IJsland, dat zijn plekken waar wij anders niet snel zouden komen. Vooral IJsland vond ik heel erg vet.'

Erica: 'Die kerstspecials waren top! De keuze van de lo-